

[Iver Poulsen.]

skulle tilvejebringe materiale, som belyste spørgsmålet om en omsætningsafgifts placering i engrosledet. Hermed var man straks kommet ind på forhandlinger, som efterhånden, ser det ud til, greb mere og mere om sig, så man til sidst fra den borgerlige oppositions side så sig ude af stand til at komme ud af det igen. Efter vor opfattelse ville det eneste rigtige grundlag for forligsforhandlinger være spørgsmålet om opsparing, og her er det statsopsparing eller privat opsparing, der må være det afgørende. Når man begynder forligsforhandlinger på et forkert grundlag, kan man ikke vente, der kommer det rigtige resultat ud af forhandlingerne.

Vi har før givet udtryk for vor opfattelse med hensyn til en revision af skattepolitikken ud fra den indstilling, at den, der arbejder og producerer og sparer, er med til at bygge samfundet op, medens den, der forbruger, trækker på samfundet. Den, der arbejder og sparer op, må ikke straffes for sit arbejde og sin opsparing, medens den, der bruger af det, samfundet har bygget op, må være pligtig at betale for dette forbrug i form af en forbrugsafgift, en forbrugsskat.

Vi ønsker proportionalbeskatningen ført til tops, så er der nemlig tilvejebragt lighed med hensyn til den direkte beskatning. Vi ved godt, at hvis man fører proportionalbeskatningen til tops, mister staten et skatteprovenu, men dette, samt hvad staten ellers måtte have brug for til dækning af de bevilgede udgiftslove, ønsker vi tilvejebragt gennem en direkte progressiv forbrugsbeskatning, det vil sige en beskatning af det forbrug, som fremgår af selvangivelsen. Jeg er fuldstændig klar over de mange indvendinger, der er gjort fra forskellig side mod en direkte forbrugsbeskatning, men administrationen af en sådan kan næppe blive mere indviklet og vanskelig end administrationen af den skattelovgivning, vi har, plus den omsætningsafgift, vi får. Den præmiering af en opsparing, som det foreliggende lovforslag foreslår, forudsætter også, at der finder en opgørelse sted af kontrolleret formuefremgang.

Vi står ikke ganske alene med vor opfattelse. Statsminister Kampmann har som finansminister i sin tid i en kronik i Dagens

Nyheder givet udtryk for, at vanskelighederne ved en forbrugsskat, der i hovedsagen kun omfatter et udsnit af skatteyderne, nok ikke er så store, at de ikke er til at overvinde, og man vil vel ikke frakende den nuværende statsminister betydelige evner og betydelig indsigt i skatte-tekniske spørgsmål.

Vi kan ikke se, at ret mange af de aller-vigtigste borgerlige ønsker med hensyn til skattepolitikken er blevet gennemført i det forelagte forlig, medens man på den anden side fuldt har imødekommet de ønsker, der er fremsat fra regeringens side om en omsætningsafgift som en skat oven på de allerede eksisterende skatter. En sådan ekstra byrde kan vi ikke medvirke til at gennemføre. Vi har ikke den nødvendige tillid — det er der også givet udtryk for flere gange fra hele den borgerlige opposition — til den regering, som har ført landet ud i den situation, hvori vi står i dag, til at ville medvirke til, at der betros den flere penge.

De i betænkningen stillede ændringsforslag vil vi derfor heller ikke medvirke til gennemførelsen af, da vi af de nævnte grunde er modstandere af den foreslåede omsætningsafgift som forbrugsbegrænsende middel. Vi erkender, at der blandt ændringsforslagene findes enkelte, som vi måske under andre omstændigheder ville være positivt indstillet over for, men anser det ikke for rigtigt at støtte disse, fordi man måske derved kan misforstå hovedlinjen i vor stillingtagen, som er den, at den foreslåede omsætningsafgift er skadelig i den nuværende samfundsøkonomiske situation.

Rosing: Jeg tror ikke, at nogen finder det mærkeligt, når jeg nu indleder mit indlæg med en kort udtalelse om den sørgelige ulykke, som ramte flyvetrafikken i Grønland.

Hver gang en eller anden større ulykke sker her i landet eller ude i verden, tænker vi uvilkårligt på de familier, der rammes af sorg. Vi har oplevet store skibssulykker i Grønlandsfarten, som har kostet mange mennesker livet, og som har rystet os alle sammen. Sådan føles også den flyveulykke, der skete den 12. maj i år umiddelbart i nærheden af Godthåb og som har kostet 15 mennesker livet. Selv om vi i vort stille sind har måttet regne med, at sådanne